

(Kort bemærkning).

Per Stig Møller (KF):

Jeg vil gerne gentage mit spørgsmål til hr. Gert Petersen: Hvad vil hr. Gert Petersen anbefale udenrigsministeren at svare Kuwaits regering, der har anmodet om bistand til i overensstemmelse med resolution nr. 665 »at få inspireret og verificeret al indgående og udgående skibsfart«? Det er henvendelsen fra Kuwait, det er henvendelsen fra Den Arabiske Liga. Hvad vil hr. Gert Petersen svare på det spørgsmål?

(Kort bemærkning).

Duetoft (CD):

Jeg ville egentlig ikke have taget ordet i anden omgang, men jeg synes, at hr. Gert Petersens forsøg på at gøre radikaliseringen i den arabiske verden til noget, der er fuldstændig ligegyldigt, egentlig er urimeligt.

En delegation fra Folketinget oplevede i foråret på Cypren ved Den Interparlamentariske Unions konference resultatet af denne radikaliserings. Der oplevede man et samlet Arabien. Selv de moderate lande som Egypten, som Tunis og som Marokko var forkæmpere for resolutioner, hvori der stod, at den fredselkende, demokratiske Gaddafi var udsat for statsterrorisme fra amerikanernes side. Der var ikke én protest i den arabiske verden. Alle stod sammen om det, fordi de var presset af fundamentalisterne.

Så synes jeg, det er meget dygtigt af hr. Gert Petersen her at komme og sige, at der er ingen radikaliserings, og man kan ikke finde sammen.

Jeg synes, at den vestlige verden allerede fra starten er nødt til at sige, at når vi reagerer kraftigt her, så har det ikke noget med oliepriser at gøre. Så er det for at vise, at der er grænser for, hvad vi vil finde os i fra de lande.

Bjørn Elmquist (V):

Jeg blev også lidt forundret over hr. Gert Petersens lidt skarpe reaktion. Det er rigtigt, at hr. Knud Lind var på talerstolen og talte oliens sag, eller hvad det var, men han har jo været temmelig ene i denne debat med det synspunkt. Vi andre har lagt vægt på bl.a. den henvendelse eller den beslutning, der er truffet i Den Arabiske Liga, hvor man har bedt om, at flere lande kom ind i det.

Vi har også adskillige gange nævnt Kuwaits henvendelse til Danmark og sagt, at vi på ingen måde ville komme i en situation, hvor de, der måtte ønske det, kunne få det mindste påskud til at tale om, at der alene var amerikanske imperialister på færde dernede i Golfen. Derfor skal det bredes ud, så folk, der vil springe ud i den slags anklager, ikke skal have den mindste grund dertil.

Jeg går også på talerstolen, fordi jeg sådan set skylder hr. Gert Petersen et svar på den debat, vi havde på korte bemærkninger på et tidligere tidspunkt i debatten. Der var ikke plads til flere korte bemærkninger, resolverede foranden.

Det var spørgsmålet om den svenske udlægning af teksten. Jeg må indrømme, at jeg hører til dem, der er noget forbavset, jeg vil næsten sige skuffet, over, at man i Sverige i den grad har valgt at give den foreliggende tekst en negativ udlægning, for jeg synes, at det er en negativ udlægning. Tværtimod er der en chance ved at gå ind med en positiv fortolkning af teksten. Måske hr. Gert Petersen vil sige en overfortolkning. Det har han jo sagt flere gange. Det mener jeg ikke holder.

Ved at understrege de positive elementer – her tænker jeg i FN-sammenhæng – i resolution nr. 665 har vi en mulighed for at påvirke det videre forløb og den endelige fortolkning af, hvad der foregår. Og jeg er faktisk blandt dem, der er lidt skuffede og lidt forbavsede over, at svenskerne i den grad har udvist passivitet.

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):

I Sverige har man formodentlig vurderet det sådan, at muligheden for at påvirke er uhyre beskeden. Det er ikke sådan, at man kører rundt med USA eller fru Thatchers England og sådan noget. De gør i høj grad, hvad de selv vil.

Jeg håber, vi efterhånden kan få en bedre retsorden internationalt, men jeg tror det ikke i denne situation. Som jeg sagde tidligere, er områderne inddelt på Vestunionens møde, det skete i mandags, linjerne er lagt, og samordningen med USA er foregået fra de i dag tilstedeværende vestlige flåder dernede. Så jeg tror ikke, at mulighederne for at påvirke og trække i retning af mere FN-indflydelse i operationen, i koordineringen, er voldsomt store.